Stenogramma *Sēdi vada: Dagmāra Beitnere-Le-Galla*
2021.gada 28. janvāra sēde (otrā) sākās pl. 17:30
sēde slēgta pl. 19:05, sēdes ilgums 1 h 06 minūtes

Latvijas Republikas 13. Saeimas ziemas sesijas vienpadsmitā (attālinātā ārkārtas) sēde 2021. gada 28. janvārī

Sēdi vada Latvijas Republikas 13. Saeimas priekšsēdētājas biedre Dagmāra Beitnere-Le Galla.

Sēdes darba kārtība
Satura rādītājs
Balsojumi
Sēdes videotranslācija
Sēžu videotranslācijas (arhīvs)

Sēdes vadītāja. Godātie kolēģi!
Sākam Saeimas 2021. gada 28. janvāra otro attālināto ārkārtas sēdi.

Darba kārtībā - lēmuma projekta izskatīšana.

Lēmuma projekts **"Par Ministru kabineta 2021. gada 19. janvāra rīkojumu Nr. 36, 2021. gada 21. janvāra rīkojumu Nr. 38 un 2021. gada 26. janvāra rīkojumu Nr. 51, ar kuriem grozīts 2020. gada 6. novembra rīkojums Nr. 655 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu""**.

Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijas vārdā - deputāts Juris Rancāns. Lūdzu!

J. Rancāns (JK).

Labvakar, kolēģi! Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisija savā 2021. gada 27. janvāra sēdē izskatīja sēdes vadītājas jau pieminētos trīs Ministru kabineta rīkojumus, ar kuriem veikti grozījumi rīkojumā "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu".

Kā parasti, es nosaukšu tikai pašus būtiskākos grozījumus.

Kā jau jūs zināt, izsludinātā ārkārtas situācija tiek pagarināta līdz 2021. gada 7. februārim. Tas nozīmē, ka arī visi iepriekš noteiktie ierobežojumi tiek pagarināti līdz šim datumam, ieskaitot to, ka nedēļas nogalēs ir paredzēta šī mājsēde, kas bija paredzēta arī iepriekš un kas ilgst no pulksten 22.00 vakarā līdz pulksten 5.00 rītā.

Šajos rīkojumos ir paredzēti arī daži izņēmumi, kurus es šeit pieminēšu.

Proti, ir paredzēti izņēmumi attiecībā uz ierobežojumiem medicīnas māsu apmācībai klātienē, praktisko un klīnisko, un profesionālās izglītības pārbaužu veikšanai klātienē ārstniecības personas reģistrācijas termiņa atjaunošanai, ārstniecības personas sertifikācijas eksāmena kārtošanai klātienē - ievērojot epidemioloģiskās drošības prasības, protams.

Tāpat apmācības var veikt, ja iestāde nodrošina praktiskās un klīniskās mācības vienlaikus tikai vienas izglītības iestādes grupas dalībniekiem, ievērojot epidemioloģiskās drošības prasības - divu metru distanci un mutes un deguna aizsega lietošanu - apmācības procesa laikā.

Tāpat, kā jau jūs zināt, ir paredzēts, ka 1.-4. klase turpmāk arī mācās attālināti.

Ir noteikti izņēmumi attiecībā uz individuālu profesionālās izglītības programmu praktiskās daļas apguvi, kura nepieciešama profesionālo prasmju vai kvalifikācijas ieguvei 2021. gada pirmajā pusgadā un kuru nav iespējams veikt attālināti, kā arī... tās norises laikā ir iespējams ievērot epidemioloģiskās drošības prasības - jau pieminēto divu metru distanci un mutes un deguna aizsega lietošanu.

Ir noteikti izņēmumi attiecībā uz starptautisku testēšanas institūcijas pārbaudījumu svešvalodā, ievērojot, ka klātienē vienā telpā pārbaudījuma norisē piedalās ne vairāk kā piecas personas vienā grupā. Protams, pārbaudes norises laikā un arī ārpus tās tiek pieprasīts ievērot epidemioloģiskās drošības prasības.

Ir pastiprināti nosacījumi ilgstošas sociālās aprūpes centru un sociālās rehabilitācijas centru darbībai.

Ir paredzēta iespēja veikt piemaksu tām Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu amatpersonām, kuras savā darbā saskaras ar Covid-19 infekcijas pārvaldību, tas nozīmē - ir saskarsmē ar inficētām vai iespējami inficētām personām vai arī saskarsmē ar tām personām, kurām jāievēro karantīna vai pašizolācija, vai ir iesaistītas testēšanas procesā, vai piedalās pasākumos, kas saistīti ar sabiedriskās kārtības nodrošināšanu un noteikto ierobežojumu kontroli. Piemaksas paredzētas 50 procentu apmērā no stundas algas likmes, ievērojot amatpersonas iesaistes vai saskarsmes laikus.

Komisijā, uzklausot ministriju pārstāvjus, iestādes, infektologus, tiesību ekspertus, valdības noteiktie grozījumi rīkojumā un izsludinātās ārkārtas situācijas pagarināšana līdz 2021. gada 7. februārim tika atzīti par pamatotiem, samērīgiem, konkrētajā situācijā nepieciešamiem, tāpēc aicinu atbalstīt komisijas sagatavoto lēmuma projektu.

Paldies, kolēģi.

Sēdes vadītāja. Paldies, Rancāna kungs.

Sākam debates.

Vārds deputātei Jūlijai Stepaņenko. Lūdzu!

J. Stepaņenko (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Godātie kolēģi! Pirmkārt, es vēlējos norādīt uz to, ka mēs, kā redzam, šos trīs lēmumu projektus apstiprināsim vienlaicīgi, kas, manuprāt... kas, man šķiet, nav pareizi, ņemot vērā to, ka visi šie lēmumu projekti runā par dažādām lietām.

Ja es, piemēram, negribētu atbalstīt lēmuma projektu par ārkārtas situācijas pagarināšanu, es labprāt atbalstītu lēmuma projektu par piemaksu iekšlietu sistēmas darbiniekiem. Līdz ar to man nebūs citas izvēles, kā balsot "pret", jo divi šie lēmumu projekti nav labvēlīgi Latvijas tautsaimniecībai un iedzīvotājiem.

Tālāk. Es vēlos vēl pateikt par to, ka... vēlreiz atgādināt to, ka šie lēmumu projekti atkal ir atnākuši novēloti, un noteikti mums, godātie kolēģi, ar jums būs drīzumā jāvienojas par to, kādā veidā mēs pastiprinām parlamenta funkcijas šīs ārkārtas situācijas, kas ir stipri ieilgusi, risināšanā.

Vēlreiz atgādinu jums Eiropas Parlamenta rezolūciju, kura noteic un rekomendē dalībvalstīm pievērst ļoti nopietnu uzmanību tam, kādā veidā šobrīd... kādā stāvoklī šobrīd atrodas demokrātija dalībvalstīs, īpaši runājot par parlamenta lomu un par ieilgušajām pilnvarām, kuras šobrīd bauda nevis lēmējvara, bet izpildvara.

Līdz ar to es... Protams, pavisam drīz mēs ar kolēģiem rosināsim arī izmaiņas ārkārtas situācijas likumā, un mēs ļoti ceram, ka jūs ieklausīsieties tajā, kas teikts Eiropas Parlamenta rezolūcijā, un pievērsīsiet uzmanību tam, ka mēs nevaram apstiprināt šādus lēmumus, kuri jau sen stājušies spēkā, - no mūsu apstiprinājuma nekas nemainās, nekas nenotiek.

Arī par šo tā saucamo mājsēdi es vēlētos piebilst dažus vārdus. Nav pietiekami skaidras informācijas, pietiekamas informētības par šīs mājsēdes laikiem un dienām. Līdz pirmās mājsēdes sākumam visa sabiedrība bija ļoti labi informēta, ka tiešām tagad būs, nu, nevis mājsēde, bet komandantstunda (sauksim to īstajā vārdā!), taču pēc nākamās un aiznākamās nedēļas daudziem cilvēkiem tas bija aizmirsies, jo nebija nekādu lielu paziņojumu, nebija atkal... Kariņa kungs bija aizmirsis, ka viņam "Panorāmā" jāuzstājas ar sērīgu runu. Līdz ar to daudzi cilvēki iekļuva tajā, teiksim, situācijā, kurā viņi... pavisam aizmirstot to, ka viņi nedrīkst atrasties ārā pēc pulksten 22.00. Šī tiešām ir problēma, un daudzi cilvēki būs saņēmuši sodus tikai par to, ka viņi nav bijuši gana uzmanīgi un nav atzīmējuši kalendārā, ka, lūk, šajās dienās viņi nedrīkst iet ārā.

Es saprotu, ka šī komandantstunda ir paglābusi laikam tūkstošus, tūkstošus un tūkstošus cilvēku no inficēšanās tieši tāpat kā aizliegums pirkt plastilīnu, guaša krāsas un visu pārējo.

Es saprotu, ka jūs ļoti cenšaties mūs paglābt no šīs infekcijas ar tādiem mērķiem... ar tādiem līdzekļiem, bet acīmredzot ir skaidrs, ka jums būs tomēr jāmaina šī stratēģija, jo, kā jūs redzat, nekas nenotiek - nekas nestrādā no tā, ko jūs šobrīd piedāvājat.

Un vēl es vēlos piebilst to, ka pie mums ir vērsušies arī studenti - medicīnas studenti -, kuri ir ļoti nobažījušies par tādām dīvaina veida anketām, kuras tiek izplatītas viņu starpā. Viņus aicina anketas aizpildīt - ierakstīt savu vārdu un uzvārdu un atbildēt uz jautājumu: vai jūs piekrītat vai nepiekrītat vakcinēties, lai turpinātu... lai atsāktu klātienes darbības? Un, ja tu nevēlies vakcinēties, tad jānorāda arī iemesls, kāpēc tu to negribi.

Mēs jau saņēmām atbildi no Pavļuta kunga, ka ārstiem atteikšanās no vakcinēšanās nebūs saistīta ar sankcijām, bet par studentiem droši vien būs jāgatavo atsevišķs jautājums, jo tas ir ļoti būtiski. Cilvēkiem ir jāzina savas tiesības, ir jāzina, vai viņiem būs ietekmētas mācības, tāpēc ka viņi izvēlēsies... izdarīs savu personīgo izvēli, vai nebūs. Tas ir ļoti svarīgi.

Es aicinu jūs neatbalstīt šo lēmuma projektu, kurā ir salikts vienā... Es aicinu jūs tiešām pārskatīt visu ārkārtas situācijas regulējumu. Šis ir ļoti stipri ieildzis Brazīlijas seriāls.

Es aicinu neatbalstīt.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Turpinām debates.

Vārds deputātam Aldim Gobzemam. Lūdzu!

A. Gobzems (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Jūs varat apvienot man laikus, lūdzu?

Sēdes vadītāja. Jūsu debašu laiki ir apvienoti. Lūdzu!

A. Gobzems. Labi. Paldies.

Tikko saņēmu no uzņēmēja, paliela uzņēmēja, īsziņu par visu to, ko jūs darāt. Citēju: "Anarhija, bravūra, visatļautība mums te valda visur, kur vien ej. Likumi tautai arvien drastiskāki, vienlaicīgi pie varas esošajiem bravūra arvien augstāka, un par visu gudri kaut ko..." Seko viens rupjš vārds, bet to es neteikšu. "Prezentācija Pavļutam gatava, tātad esam glābti."

Šis pats cilvēks man pirms kāda laika rakstīja... Tas bija par pagājušo nedēļu... Viņš rakstīja, ka sieva esot ar meitu aizgājusi priekš skolas blociņus kaut kādus nopirkt, lai varētu mācīties. Blociņus var nopirkt, pildspalvas nevar nopirkt. Pildspalvas nekādā gadījumā nav iespējams nopirkt! Nu smieklīgi, vai ne? Tā jūs mūs sargājat! Tad jūs uzliekat sodus. Ja brauc divi cilvēki mašīnā, tad jūs 500 eiro lielu sodu uzliekat, bet, ja pilns autobuss, sabiedriskais transports, tad viss kārtībā - tad vīruss nelīp.

Tādi ir tie jūsu noteiktie ierobežojumi.

Cilvēki uz Igauniju brauc pirkt... Šodien viens cits uzņēmējs, starp citu, atsūtīja bildes... brauc uz Igauniju pirkt grāmatas, jo Latvijā tikai šņabi var nopirkt. Grāmatas - jābrauc uz Igauniju. Pārbrauc pāri pār robežu no Valgas... tas ir, no Valkas uz Valgu - pērk grāmatas, jo tur var, jo tur grāmatām... tur pie grāmatām nelīp kovids, tur nav tik bīstami kā... Pie mums ļoti bīstami - tieši uz grāmatām tas viss...!

Es nerunāšu par visu pārējo, mēs visi to zinām.

Es domāju, ka... Viņiem, koalīcijai, liekas, ka viņi tā, tik bravūrīgi, šitā varēs turpināt visu mūžu un ka cilvēki to pieņems un ar to samierināsies. Es jums, koalīcija, uzreiz šodien pasaku - jums nekad nepiedos to... to, ko jūs esat izdarījuši! Jūs - ar savām safrizētajām galviņām (to mēs visi saprotam) un manikirētajiem nadziņiem (to mēs visi saprotam)! Saprotam, kas notiek tagad, kad jūs aizliedzat frizieriem, manikīriem, visiem pārējiem cilvēkiem strādāt. Vientuļām mammām... Nacionālā apvienība ar visu Parādnieku un Raivi Dzintaru, kas tur par to demogrāfiju... Vientuļajām mammām, kuras audzina divus bērnus, kurus nedrīkst sūtīt uz skolu tagad, un kuras nedrīkst strādāt... viņām jāuztur... Un viņas nevar dabūt pabalstu. Jo, ja tu paprasīsi to pabalstu, tad tev uzreiz atsūtīs Valsts ieņēmumu dienestu ar automātiem, tev būs kaut kāds audits.

Es te satiku nesen cilvēkus... Cilvēki ar mani runājas, viņi stāsta: "Mēs neprasījām tos pabalstus, jo, tiklīdz kā mēs prasīsim, tā mums uzreiz būs tās lielās... nezin kādas pārbaudes, mūs izģērbs plikus. Mēs sarēķinājām, ka mums ir izdevīgāk neprasīt neko, jo ir pilnīgi skaidrs, ka Latvijā vienkārši visus grib izģērbt plikus. Padarīt plikus un nabagus."

Tāda nabadzīga nācija, bet ar kristāldzidru reputāciju... Es brīnos, ka vēl nav uztaisīta kaut kāda kristāldzidrās reputācijas padome. Tāpat kā tas vakcinācijas birojs. Birojs ir - vakcīnu nav.

Starp citu, Lietuvā nav nekādu biroju ar pieciem tūkstošiem eiro algām, tur jau visi pansionāti ir sašpricēti. Palasiet presē, kā viņiem tas sanāk!

Mums ir premjers - amerikānis. Es jau šodien par to runāju... Premjers - amerikānis. Nu lai taču brauc pie Baidena un sarunā visu...! Viņi no tās Vilmingtonas visi tur... kopā tur dzīvojās. Čomi. Kāpēc nesarunā ne vakcīnas, ne ko...? Priekš kam tad mums vajag tādu premjeru - amerikāni, ja nekāda labuma nav valstij no tā visa? Tikai tādēļ, lai varētu viņš pats tur tos ofšoru darījumus taisīt - Skolas ielā vai Tērbatas ielā, vai kur tur?

Ir vēl arī visvisādi citādi ierobežojumi. Tu nedrīksti sportot! Uz kalna - nedrīkst. Tagad ir ziema - skaista ziema. Tu nedrīksti svaigā gaisā... Visi ārsti saka, visi pēc kārtas saka, - svaigā gaisā vīrusiem ir vismazākā bīstamība, bet valdība: "Nē, tu tur nedrīksti braukt, tev ir jāsēž mājās, jākļūst tizlam, jo uz kalnu tu nedrīksti braukt."

Jo uzņēmēji jau arī nedrīkst nopelnīt, tad nu lai viņiem arī grūtāk ir, jo atbalsts būs kaut kad... nezinu, pēc simts gadiem.

Ā, tagad jūs piedāvājat tur tos 500 eiro vai cik... 500 eiro... kamēr jūs vakcinācijas birojā piecus tūkstošus maksājat, jo citādi no privātā sektora neviens neies uz vakcinācijas biroju strādāt.

Nu var jau pīlītes stāstīt. Nu to domā cilvēki par jums. Aptuveni tā.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Edgaram Tavaram. Lūdzu!

E. Tavars (ZZS).

Cienījamā sēdes vadītāja! Godātie kolēģi!

Mēs skaidri saprotam, ka šis vīruss pastāv, ka aizvien no šī vīrusa mirst cilvēki, kuriem no tā nebija jāmirst. Mēs dzirdam aizvien jaunus gadījumus, ka no šī vīrusa mirst arī mediķi, kuri, glābjot citus, ir inficējušies. Arī viņiem no šī vīrusa nebija jāmirst.

Mēs saprotam, ka zināmiem ierobežojumiem, loģiskiem un izsvērtiem ierobežojumiem, bija jābūt, bet līdztekus izsvērtiem un loģiskiem ierobežojumiem jābūt arī skaidriem un loģiskiem atbalsta mehānismiem.

Mums ir jāsaprot, ka, apstiprinot šādu rīkojumu... projektu, valdība ar to apliecina, ka nav guvusi nevienu mācību.

Ārkārtas stāvoklis valstī ir jau kopš pagājušā gada 12. marta. Drīz būs gads. Un ko šodien mēs varam lasīt? Ka veselības ministrs paziņo, ka ir vakcinācijas plāns... Atļaušos nocitēt veselības ministra teikto: "Mums ir plāns!!! Vakcinācijas plāns, kuru šodien apstiprinājām valdībā, ir detalizēts, digitāls un elastīgs. Nenoteiktība ir šī laika vienīgā noteiktība, tagad mēs būsim gatavi rīkoties dažādās situācijās. Gan tad, ja vakcīnu piegādes kavēsies, gan tad, kad to būs ļoti daudz."

Respektīvi, cilvēkus vakcinēsim tad, kad vakcīnas būs, nevakcinēsim tad, kad vakcīnu nebūs.

Nu, kolēģi! Par ko mēs runājam?!

Šis īstenībā jau nav vairs pat smieklīgi. Ja kādam tas likās smieklīgi, kādu laiku varēja pasmieties par jaunvārdiem vai par kādu jaunradi, bet šobrīd mēs spēlējamies ar cilvēku dzīvībām.

Es šodien pat negribu runāt par ekonomisko sadaļu vai par atbalstu uzņēmējiem. Es pat negribu runāt par Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu rīcību, kuri šobrīd vēršas pie cilvēkiem... pat pie pensionāriem vēršas ar 13 gadus veciem lēmumiem, kurus paši iepriekš bija atcēluši, - vēršas, lai piedzītu no viņiem nepiedzenamo, uzlikdami soda naudas pensijas apmērā.

Es šodien pat negribu runāt par to, ko mēs runājām pagājušoreiz, - par mācību procesu, kas notiek skolās, no 1. līdz 4. klasei. Stresā ir ne tikai vecāki un mazie audzēkņi, bet arī pedagogi, jo viņiem ir paralēli... *MS Teams* vidē notiekošajai klases stundai, kur viņi mēģina ekrānā sasaukt visus mazos bērnus, viņiem ir vēl arī jāīsteno jauna mācību metodika - kompetencēs balstīta. Nu, šis bardaks... Tas ir ārprāts!

Mēs dzirdam, ka sociālajos centros pietrūkst vakcīnu, respektīvi, ka viņiem nav vakcīnu, ka tur ir ļoti augsta saslimstība. Bet, kad šie cilvēki tiks vakcinēti, skaidrības nav. Kad vakcīnas saņems, reāli saņems, tie cilvēki, kuri ir riska grupās? Skaidrības nav. Kad saņems seniori, kuriem ir vairāk par 70 gadiem? Skaidrības nav. Viss, ko mēs varam dzirdēt par vakcināciju, - ka ir plāns, kurš uz... vismaz uz šodienu vēl skaidra plāna ar reāliem datumiem, ar piegāžu datumiem... vismaz Saeimas opozīcija nav redzējusi. Un cilvēkiem atbildes uz viņu uzdotajiem jautājumiem nav. Ir dažādi jauni, mistiski ierobežojumi, kuri mainās katru nedēļu.

Nu, kolēģi, tas nav nopietni, un mēs tiešām varam rēķināties ar lielu emigrāciju tad, kad šis "pasākums" lēnām... vai tas būs šogad vai nākamgad... beigsies.

Tie cilvēki, kuri tagad ir zaudējuši darbu, grib skaidrību. Arī vecāki, kuri šobrīd piespiedu kārtā sēž mājās un pilda skolotāju asistentu pienākumus un daļēji ir zaudējuši savu darbu, grib zināt, kad viņi varēs atgriezties darbā... tie, kam tas darbs vēl būs.

Tāpēc, kolēģi, Zaļo un Zemnieku savienības frakcija ir nolēmusi šodien atturēties balsojumā, nekādā ziņā nebalsot par šiem Ministru kabineta veiktajiem grozījumiem, jo šie grozījumi nav vērsti uz kopīgu izpratni, uz to, lai mēs visi saprastu, kāpēc ir šādi ierobežojumi un kādi ir atbalsta mehānismi.

Tas viss nekādā gadījumā neveicina mūsu tautas labklājību un mūsu sabiedrības dzīvotspēju (dzīvotspēju gan tiešā, gan pārnestā nozīmē), tāpēc Zaļo un Zemnieku savienības frakcija šodien nebalsos par šo rīkojuma... lēmuma projektu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Jūlijai Stepaņenko otro reizi.

J. Stepaņenko (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Kolēģi! Tas, ko es vēlētos piebilst, ir - diemžēl šis zemas kvalitātes seriāls turpinās, tāpēc ka mūsu valdības vadītājs nav spējīgs vai nav vēlējies kaut reizi šajos pēdējos mēnešos atnākt un pateikt, ko viņš pats ir gatavs mums prezentēt attiecībā uz savu vīziju, kurai viņam bija jābūt attiecībā uz to, kā mēs no šīs krīzes varam iztikt ārā sveikā un - ar vismaz dažiem uzņēmējiem, kas šeit vēl paliks... vismaz dažiem, vismaz tādiem, no kuriem Reirs neatprasa savus trīs eiro, kurus viņš kļūdaini varbūt pārskaitīja, un pēc tam ar visiem tiesu izpildītājiem nāk klauvēdams.

Kolēģi! Mēs esam jau nokļuvuši situācijā, kad tiek pārkāptas bērnu tiesības uz izglītību, jo ne visiem bērniem, ne visiem pirmklasniekiem... 1.-4. klašu bērniem ir iespējas tikt pie datoriem.

Mēs joprojām redzam, ka jūs ignorējat gan skolotājus - gan interešu izglītības skolotājus, gan sporta skolotājus -, gan arī visus komersantus, kuri pie jūsu durvīm jau klauvē katru dienu. Katru dienu jau tirdzniecības pārstāvji klauvē: "Lūdzu, lūdzu, neļaujiet mums nomirt! Mēs vienkārši nevaram vairs pavilkt!"

Lauku mazie veikaliņi, kuriem ir tagad jāskatās, vai lāpstas un grābekļus vai kūdru drīkst tirgot vai ne...

Un mūsu valdības vadītājam nav vīzijas! Viņš tikai skatās, vai zeķubikses tagad varēs tirgot vai nevarēs.

Tāds mums ir līmenis, kolēģi, un par to ir vienkārši kauns.

Jūs zināt, kāds ir vakcinācijas biroja jaunais uzdevums? Izdomāt grupas, kuras būs vakcinētas un kurām būs privilēģijas! Tās varēs uz hokeja čempionātu iet. Tāds ir līmenis! Mēs tagad šķirosim cilvēkus!

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Vārds deputātei Regīnai Ločmelei. Lūdzu!

R. Ločmele (SASKAŅA).

Labdien, kolēģi! Papildus tam, ko jau teica opozīcijas pārstāvji, vēlos akcentēt tomēr vairākas lietas. Tas, ko es teikšu, protams, būtu jādzird vismaz kādam no valdības pārstāvjiem.

Par to, ka Saeimai ir atvēlēta dekorācijas loma svarīgāko lēmumu pieņemšanā pandēmijas ierobežošanas procesā, liecina fakts, ka pašlaik, tagad, kad mums ir formāli jānobalso par jau pieņemtiem un spēkā stājušamies valdības rīkojumiem, nepiedalās (jūs varat pārbaudīt) neviens no ministriem un neviens no ministriju parlamentārajiem sekretāriem. Neviens!

Es ļoti ceru, ka viņi to varbūt uzzinās ar mediju starpniecību vai kāds no klātesošajiem deputātiem no valdošās koalīcijas tomēr šo ziņu nodos.

Tātad - punkts viens. Pirmais. Mēs, SASKAŅA, pieprasām, lai Izglītības un zinātnes ministrija steidzami veiktu absolūti visu skolēnu auditu ar vienu jautājumu - vai viņiem ir pieejams dators vai kāda cita ierīce, ar kuras palīdzību viņi varētu mācīties attālināti.

Tā informācija, kuru mēs saņēmām pašlaik, ir tiešām ļoti, ļoti apbēdinoša, - ka datoru trūkst ne tikai tiem skolēniem, kuri attālinātajā procesā mācījušies līdz šim, bet ka arī ļoti daudziem sākumskolas skolēniem... 1.-4. klašu skolēniem šādu datoru nav.

Es saņēmu ziņas no vairākām daudzbērnu mammām. Piemēram, sešu bērnu ģimenē mācās divi skolēni no mammas tālruņa... un šī tālruņa nav. Citas ziņas ir par to, ka - vēl vairāk! - skolas, kuras ir informētas par to, ka bērniem šo datoru nav... viņiem netiek ieskaitīts, ka viņi ir klāt nodarbībā.

Tas ir absolūti nepieļaujami, un mēs pieprasām, lai Izglītības un zinātnes ministrija pieprasa, lai Ministru kabinets no līdzekļiem neparedzētiem gadījumiem... vienalga, no kur... vai no sava budžeta un nodrošinātu katram no Latvijas skolēniem iespēju mācīties attālināti. Tas ir pirmais.

Otrais. Mēs pieprasām, lai Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija steidzami vērstos pie Rīgas domes, pie Rīgas pašvaldības vadītāja, lai pārtrauktu absolūti nepieļaujamo praksi Rīgas sabiedriskajā transportā. Tas, kas tur pašlaik notiek, - tas ir ārpus jebkurām robežām! Netiek ievērota nekāda distance absolūti. Visi šie rīkojumi, kuri ierobežo cilvēkiem iespēju pārvietoties, būt kaut kur, pulcēties un tā tālāk, beidzas realitātē, kad cilvēks iekāpj kādā no Rīgas autobusiem, trolejbusiem vai tramvajiem.

Varbūt tomēr no valdības kāds no rīta vai dienas otrajā pusē, kad cilvēki brauc no darba, tomēr iekāps kādā sabiedriskajā transportlīdzeklī un varbūt paskatīsies, varbūt paņems līdzi kādu no policistiem? Un ko mēs sodīsim par to visu - cilvēkus, kuri neievēro distanci, vai tomēr Rīgas pašvaldības vadību, kura pieļauj šo situāciju?

Tie ir divi kliedzoši faktori, kas neļauj mums, frakcijas SASKAŅA deputātiem, šodien balsot "par" visiem šiem rīkojumiem, neskatoties uz to, ka tur ir dažas labas lietas.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Viktoram Valainim. Lūdzu!

V. Valainis (ZZS).

Augsti godātā sēdes vadītāja! Kolēģi! Labs vakars visiem! Par šo Ministru kabineta rīkojumu. Kolēģi, manuprāt, vēl joprojām... tikai šodien sāktās diskusijas ar tirdzniecības nozares pārstāvjiem par ierobežojumu atcelšanu parāda tikai to, cik nepareizi mēs pieejam šim jautājumam.

Cilvēki reģionos arvien vairāk... kuriem ir nepieciešamas ikdienā nepieciešamās preces... Diemžēl tā ir mūsdienu realitāte, ka ne tikai mācību procesam, bet arī ikdienas dzīvē... virknei iedzīvotāju nav iespējas braukt kaut kur, e-vidē pasūtīt kaut kādas preces, lai tādā veidā pie viņiem nonāktu preces, kas viņiem ir nepieciešamas ikdienā.

Tāpat arī mēs redzam to, ka šos ierobežojumus, jo tie savā ziņā sabiedrībai ir neizskaidrojami... Jo muļķīgāki tie ir, jo mazāk sabiedrība tos ievēro un mazāk nopietni izturas arī pret citiem ierobežojumiem, kuri tiešām ir svarīgi un ir vajadzīgi.

Šobrīd tieši tirdzniecības joma raisa visvairāk jautājumu. Ja veikals var būt vaļā, bet pusi no preču klāsta drīkst ņemt, otru pusi - nedrīkst ņemt, tas, manuprāt, ir samērā muļķīgi. Un tā tas ir pat tajos veikalos (ir virkne tādu veikalu), kuros ir tikai pirmās nepieciešamības preces.

Manā ieskatā, tas nav saprotams. Tas nav saprotams nedz man, nedz pārējai sabiedrībai.

Par skolām. Arī tur šobrīd ir ārkārtas apstākļi, un, manuprāt, Izglītības un zinātnes ministrija šajos ārkārtas apstākļos dara absolūti nepietiekami, lai sagādātu šos mācību apstākļus... padarītu visiem Latvijas bērniem pieejamus. Un šobrīd arī izglītības jomā dialogs ar pašvaldībām, ar skolotājiem ir absolūti neproduktīvs.

Šajos krīzes apstākļos tas nav pieņemams!

Un šis rīkojums šo situāciju neuzlabo, bet turpina šo krīzi izglītības sistēmā padarīt vēl lielāku.

Par šodien apstiprināto izejas stratēģiju - vakcinācijas plānu. Vakcinācijas plāns paredz to, ka gan iedzīvotāji paši pieteiksies tajā rindā, gan darba devējs viņus pieteiks tajā rindā un pašvaldības

apkopos un veidos šos iedzīvotāju... rindas reģistrus, - pie apstākļiem, kad nav nevienam skaidrs, kā tad īsti pēc tam to rindu izkontrolēs un kā sapratīs, kurš tad ir potējies, kurš nav potējies.

Manuprāt, kolēģi, kamēr nav vakcīnu un kamēr nav izdarīts pats galvenais - vakcīnu nogādāšana Latvijā, mēs esam paspējuši uztaisīt vakcinācijas biroju, kurš nodarbojas ar plānu rakstīšanu.

Protams, plānus var rakstīt. Kamēr mēs rakstām plānus, mūsu kaimiņzemē Lietuvā jau ļoti, ļoti aktīvi notiek vakcinācija. Un, cik var saprast no publiskajā telpā izskanējušās informācijas, tur jau sociālās aprūpes namu klienti ir novakcinēti. Tur pirmā kārta... pirmais posms jau ir beidzies, kamēr mēs zīmējam plānus un domājam, kur dabūt šīs vakcīnas un kad tās būs mums pieejamas.

Kolēģi, manuprāt, tas ir lielākais noziegums, ko šī valdība ir izdarījusi pret Latvijas sabiedrību, pret vismazāk aizsargātajiem Latvijas iedzīvotājiem - tiem, kuriem ir nepieciešama citu cilvēku palīdzība. Tieši šis vakcīnu nesagādāšanas jautājums... Tā ir... Tā bija visas valdības lielākā atbildība - sagādāt tās, jo visi mēs saprotam, ka tā ir vienīgā izeja.

Šobrīd ir tapis ģeniāls plāns e-vidē, elektronisks, labojams, bet no tā plāna diemžēl nav nekādas jēgas, kamēr nav pašas vakcīnas.

Paldies, kolēģi.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Reinim Znotiņam. Lūdzu!

R. Znotiņš (JK).

Sveiki, kolēģi! Atbildot nedaudz uz jautājumiem par izglītības sektoru, es gribētu kliedēt kaut kādus konkrētus mītus vai bažas.

Pirmkārt. Apzinot to, kāda ir situācija ar datoru pieejamību, un pārspriežot to ar Latvijas Pašvaldību savienību, ir jāteic, ka vēl pietrūkst, lai nodrošinātu, teiksim, pamata līmenī... šobrīd vēl pietrūkst apmēram 2500 datoru. Izglītības un zinātnes ministrija šobrīd meklē tam naudu, taču... Jāteic, ka IZM gada laikā... kopš pavasara ir organizējusi un veikusi lielāko iepirkumu... Latvijas vēsturē lielāko iepirkumu - datoru, viedierīču iepirkumu - un nodrošinājuši pašvaldības un skolas, atbalstījusi bērnus, it īpaši daudzbērnu ģimenes, ar lielāko skaitu datoru, kāds Latvijas vēsturē ir iepirkts, - 11 500 viedierīces gada laikā.

Būtu arī, protams, jāskatās, kā pašvaldības ir nākušas pretī, cik efektīvi tās ir izmantojušas un izdalījušas šīs ierīces. Valsts kontroles ziņojums jau parāda, ka Ventspils pašvaldība, piemēram, šīs viedierīces nav efektīvi izdalījusi un daļa no viedierīcēm kaut kur... nezin kur ir palikusi šobrīd.

Tā ka šis jautājums noteikti būtu jāskata.

Otrais būtiskais jautājums - par 1.-4. klasi. Šiem bērniem mēs neiesakām... nav ieteicams pavadīt tiešsaistes stundās visu dienu. Tā vietā... No rītdienas sāk rādīt... sāk otro sezonu pasaules atzītajam risinājumam "Tava klase". Pirmajā krīzes vilnī tas tika atzīts par vienu no pasaulē labākajiem risinājumiem izglītības ieguvei krīzes laikā, un šobrīd mēs turpinām to translēt, lai nosegtu šo... 1.-4. klases pārsvarā... vajadzību.

Un trešā lielā lieta. Tas, kā no IZM puses mēs atbalstām pašvaldības, - mēs veicam sadarbību ar visiem lielajiem mobilo datu operatoriem, un šīs sadarbības rezultāts būs tas, ka tuvāko divu mēnešu laikā tiks palielināta jauda... interneta jauda 300 Latvijas skolām. Ir skolas, kas šo jaudas

palielinājumu jau ir saņēmušas, un vēl vairākiem simtiem skolu šī jauda, interneta jauda, tiks palielināta.

Papildus Izglītības un zinātnes ministrija ir radusi iespēju no saviem resursiem kompensēt skolām interneta izdevumus nākamajiem deviņiem mēnešiem. Tā ka tas būs vēl viens atbalsts - pie šī visa.

Protams, turpināsim meklēt vēl atbalsta līdzekļus... dažādus, ja tādi būs nepieciešami.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Kasparam Ģirģenam. Lūdzu!

K. Ģirģens (KPV LV).

Labvakar, kolēģi! Personīgi vēlētos pateikt lielu paldies vispirms mediķiem un ar lielāko prieku pats arī personīgi, ja būtu tāda iespēja, nobalsotu par to, lai neviens nodoklis netiktu ņemts no viņu algas un arī no šīm piemaksām, kuras viņi šobrīd pelnīti saņem.

Taču vēlos vērst uzmanību uz to, ka šobrīd arī vajadzētu būt solidāriem pret policistiem un robežsargiem. Policisti un robežsargi šobrīd strādā uz ielām, un ir infekcijas risks, un apstākļi ir ļoti smagi. Viņi izjūt arī emocionālo spriedzi. Policistiem uz ielas uzbrūk, un tiek nodarīti arī miesas bojājumi.

Tāpēc, es uzskatu, svarīgi ir izturēties vienoti, solidāri šobrīd, šajā ārkārtas situācijā.

Vēlreiz vēlos likt uzsvaru uz to, ka policisti un robežsargi nav otrās šķiras darbinieki un no viņiem arī ir atkarīgs, kāds epidemioloģiskais stāvoklis ir mūsu valstī.

Mediķiem un ģimenes ārstiem šobrīd ir 100 procentu piemaksas, bet Iekšlietu ministrijas, iekšlietu sistēmas darbiniekiem šobrīd, otrajā vilnī, tiek paredzētas tikai 50 procentu piemaksas. Un tās pašas tiek, tā teikt, ar lielu lūgšanu piešķirtas.

Jāņem vērā, ka iekšlietu sistēmā daudzi ir pirmspensijas vecumā un jebkurā brīdī aizies izdienas pensijā. Daudzi ir saslimuši ar kovidu vai arī ir kontaktpersonas.

Iekšējā drošība ir smagā stāvoklī, un šobrīd... Septiņu gadu periodā Iekšlietu ministrijai ir paredzēts atbalsts tikai 188 miljonu apmērā, kas ir viena trešā daļa no gada budžeta aizsardzības jomā. Šobrīd algas ir zemas. Ar piemaksām varētu stimulēt strādāt un palīdzēt ātrāk pārvarēt kovidkrīzi.

Bez iekšlietu darbinieku darba nav jēgas arī mediķu darbam. Tie ir, tā teikt, kā savienotie trauki.

Tādēļ es aicinu arī turpmāk... arī sadarbības partnerus... izvērtēt Iekšlietu ministriju kā vienu no svarīgākajām ministrijām šobrīd, šajā ārkārtas periodā.

Personīgi es jums... varu arī dalīties ar šo informāciju, kā tad mēs šajā ārkārtas situācijā dalām naudas līdzekļus. Ikviens no jums var droši otrdienās Saeimas Publisko izdevumu un revīzijas komisijas sēdē iepazīties ar šiem materiāliem - kur tad mēs esam iztērējuši šos vairāk nekā divus miljardus eiro. Paskatoties uz šiem rādītājiem, mēs katrs... mums pat grūti būtu pateikt, ka šī ir, teiksim, veselības krīze, jo visvairāk - 403 miljardus - saņem Satiksmes ministrija. Tieši tāpat

neizprotama ir arī naudas dalīšana tai pašai Kultūras ministrijai, lai mēs varētu filmēt par deviņiem miljoniem filmas.

Tajā pašā laikā mēs redzam - Iekšlietu ministrijai tiek piešķirts tikai 2,1 miljons.

Tajā pašā laikā... Es varu pieminēt arī Veselības ministriju, kura ar saņemto naudu - 83 miljoniem - ierindojas tikai piektajā vietā.

Tādēļ es aicinātu visus klātesošos un arī tos, kuri dzird šo manu runu, tomēr izvērtēt, kādas ir mūsu prioritātes. Šobrīd es redzu, ka prioritāte ir ceļu labošana un satiksme, nevis cilvēki, kuriem vajadzētu izmaksāt papildu pabalstus.

Un vajadzētu arī informēt uzņēmējus par to, kad viņi varētu atsākt savu darbību.

Es teikšu lielu paldies, ka esat uzklausījuši.

Veiksmīgu dienu! Paldies.

Sēdes vadītāja.

Vārds deputātam Edgaram Tavaram otro reizi.

E. Tavars (ZZS).

Vēlreiz, kolēģi, paldies.

Mazlietiņ arī no... Faktiski atbildot uz koalīcijas pārstāvju teikto, ka, lai šobrīd noritētu veiksmīga izglītības apguve mazajām... īpaši - mazajām klasēm... Kāpēc es tagad runāju par mazajām... par pirmajām klasēm? Tāpēc, ka šobrīd valdības pārstāvji nezina, kur mūsu valsti vest. Taču mazajiem bērniem - tiem, kas šobrīd mācās 1. vai 4. klasē, sākumskolā... Viņi būs tie cilvēki, kuriem būs jāvada šī valsts pēc divdesmit vai pēc trīsdesmit gadiem. Neatņemsim viņiem iespēju iegūt labu izglītību!

Un šajā sakarā es vēlos norādīt, ka ārkārtas stāvokļa laikā eksperimentēt ar mācību programmu nav pareizi. Viens pats dators vien nepalīdz. Vajag būt apmācītam pedagogam pretī, motivētam pedagogam pretī. Ir nepieciešams ne vien dators, bet arī labs interneta pieslēgums. Vai to mēs pārbaudām? Vai, strādājot ar klasi attālināti, visa šī kvalitāte ir pietiekoša, lai bērni saņemtu arī vizuālo materiālu?

Un tas, ko teica Ģirģena kungs, - manuprāt, tas ir ļoti kliedzoši. Par šiem naudas tēriņiem ārkārtas stāvokļa laikā. Iespējams, tā arī ir zināma atbilde tam, kāpēc mēs tik bieži pagarinām šo ārkārtas stāvokli - pagarinām bez jebkādām diskusijām.

Tā diskusija, kas bija Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijā, - vai tā bija diskusija? Nu, tā nebija, kolēģi, diskusija! Viss, ko mēs tur skaidri dzirdējām, bija tas, ko Izglītības un zinātnes ministrijas pārstāvis pateica, - ka viss ir slikti... un tāpēc mēs esam tur, kur mēs esam. Un skaidrības nav absolūti nekādas.

Un galu galā vēlreiz es vēlos uzdot jautājumu, izteikt aicinājumu koalīcijas partneriem: pasakiet skaidri un gaiši, kādi ir kritēriji, - pie kādiem apstākļiem ārkārtas stāvoklis beigsies? Vai tie kritēriji ir saslimušo skaits, hospitalizēto skaits, mirušo skaits vai veselo cilvēku skaits? Pasakiet to, lai visa sabiedrība zinātu, kad būs iespējams atgriezties normālā dzīves ritmā.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Sergejam Dolgopolovam. Lūdzu!

S. Dolgopolovs (SASKAŅA).

Kolēģi! Es saprotu, ka ir jau vēls vakars, bet trīs lietas es gribētu gan pateikt.

Pirmā lieta ir tā, ka, pēc tās loģikas, kāda mums ir, izskatot rīkojumus, kurus pieņem Ministru kabinets, mēs varam ar vieglu prātu un vieglu roku atlikt visu to līdz epidēmijas beigām un tad paņemt visu - veselu čupu! - un apstiprināt vienā lēmumā.

Būtībā pēc katra Ministru kabineta rīkojuma, kas ir saistīts ar vīrusa izplatības novēršanas pasākumiem, vajadzētu būt attiecīgam Saeimas lēmumam. Tā ir loģika, kas izriet no likuma, un tā ir loģiskā domāšana, jo nevar apvienot visus rīkojumus vienā čupā un pieņemt vienu lēmumu - atbalstīt to visu. Zūd jēga, tas pārvēršas par farsu.

Otra lieta. Mēs runājam par vakcināciju, sen jau runājam, ka vakcinācija ir jautājums numur viens. Vakar premjers, uzstājoties "Rīta Panorāmā", izteica ļoti interesantu domu, ka, lūk, viņš un valdības locekļi ir sašutumā par to, ka kāds nezināms cilvēks ir atteicies no tās vakcīnas.

Tas sašutums, man liekas, ir tā vispārējā tendence, kas izplatījās visā sabiedrībā... sašutums... Tas ir punkts divi, ko es gribēju teikt šodien. Bet sašutums var būt atsevišķā cilvēkā, tas nevar būt valdības vadītājā, jo tas nozīmē, ka valsts pārvalde krīzes situācijā nestrādā - nevis slikti strādā, bet vispār nestrādā. Un te ir tas vakcinācijas plāns bez vakcīnas, ļoti elastīgs - tāds, ko var grozīt katrā nākamajā stundā un brīdī. Tāpēc tas, ar ko mēs nodarbojamies, - tas ir absurda teātris.

Un trešais. Man liekas, ka tomēr vajadzētu vienreiz pielikt punktu visām tām nejēdzībām, kuras pie mums notiek, jo - vai nu valdība uzņemas pilnu atbildību par rīcību, vai nu ir jāizslēdz Saeima no piedalīšanās šinī farsā. Es domāju, ka pie tādiem nosacījumiem, kādi pastāv šodien, atbalstīt vai neatbalstīt attiecīgo lēmuma projektu - tā ir tukša darbība.

Es aicinu savus kolēģus, kas domā vienādi, nepiedalīties balsojumā par šo dokumentu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Ivanam Klementjevam. Lūdzu!

I. Klementjevs (SASKAŅA).

Labvakar, cienījamie kolēģi! Nu jau ļoti vēls vakars. Mēs joprojām strādājam, izskatījām faktiski tikai trešo jautājumu.

Gribu pieminēt to, ka Ministru kabinets sāk strādāt ātrāk. Agrāk mēs gaidījām, kamēr no Ministru kabineta atnes rīkojumus, divas, pat trīs nedēļas. Tagad jau... tā kā pēc astoņām dienām... jau tie rīkojumi bija Saeimā.

Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisija ļoti ātri, paātrināti strādā jau, bet tomēr...

Tas, ko mēs gaidījām šodien, - ka būs tas rīcības plāns, kuram mums izveidots speciāls birojs. Mēs joprojām vēl neredzam to rīcības plānu. Nu, ja rīcības plāna nav... Vienalga, vai tas ir bijušā

veselības ministra vai esošā ministra... bet - tā ir viena partija. Viena partija ir atbildīga par to, un tas birojs arī ir viņu pakļautībā.

Bet gribu pateikt tikai to: jūs atceraties, no kā sākās pandēmijas otrais vilnis Rīgā? Tas sākās no... Tērbatas ielā bija svinēšana jūlijā, augustā - no turienes sākās. Un kas bija rīkotājs visai tai svētku vai izklaides programmai? Tā pati, kas šodien vada biroju. Nu ļoti laba sakritība! Vienalga, vienkārši tāda sakritība, bet vajag meklēt, kur tas suns aprakts.

Un mēs gribam vilkt to kaķi visu laiku aiz astes... velkam, velkam: nu, davai! Palēnām, palēnām... Nu nedarbojas tā - palēnām. Mums tas izmaksā ļoti dārgi.

Ja gribam novērst to pandēmiju, nu tad, davai, uzreiz sāksim daudz straujāk rīkoties! Uzreiz aiztaisīsim robežu, pārtrauksim strappilsētu tūrismu, lai cilvēki sēž mājās, un viss! Tāpat veikali nedarbojas. Kur cilvēki brauc? Uz darbu brauc?

Nu, jā, šodien mēs tā kā publiski rādām, ka mēs esam ar maskām, bet pēc tam aiz stūra mēs neesam maskās. Un cilvēki kaut kur izklaidējas arī laikam - nu, tās ir tās tradīcijas, kādas ir.

Būsim atklāti - diemžēl slimnīcās arī izplatījās tas kovids. Kā tas tur izplatījās? Kāpēc tie cilvēki, kam taisīta operācija, saslimuši pēc operācijas ar kovidu un mirst? Arī tādu gadījumu daudz.

Kāpēc tad, kad izsauc ātro palīdzību astoņdesmitgadīgi cilvēki, ja viņiem ir 40 grādu temperatūra... Atbrauc ātrā palīdzība un konstatē: "Nu jā, ir 40 grādu temperatūra. Turpiniet gulēt šeit." Bet kāpēc nepaņēma to ekspresanalīzi, nepārbaudīja, vai viņiem ir kovids vai nav? Nu ko, nav prāta vai kā? Vai mēs gribam ietaupīt? Vai mēs domājam, ka tāpēc, ka viņiem ir 80 gadu, mēs nekā nevaram palīdzēt? Man ir nesaprotama tā situācija.

Par datoru nodrošinājumu. Vasarā mēs dzirdējām to stāstu, veiksmīgo stāstu, ka Izglītības un zinātnes ministrija vienu datoru piegādāja Valkai. Nu, Valka... Rīgas domē pieņēma budžetu, kur it kā datortehnikai paredzēts pusotrs miljons, bet uz simts tūkstošiem rīdzinieku, skolēnu, tā varbūt nav pārāk liela summa.

Bet mūsu valstī ir 70 tūkstoši valsts ierēdņu, kam katram ir viens dators, varbūt dažiem ir divi arī. Ko mēs darām ar tiem vecajiem datoriem, kad nomainām datortehniku? Nu atdosim, lai iztīra tos datorus, un iedosim tiem bērniem, lai viņi sāk strādāt, mācīties, lai nesēž visa ģimene ar vienu datoru!

Mēs vēl nevaram uzvarēt otro vilni... Kaut gan grafiks iet uz leju, tomēr palēnām... Šodien iet uz leju, rīt ies uz augšu... Bet franču epidemiologi jau brīdina, ka viņi, vismaz Francijā, gaida martā jau trešo vilni. Vai mēs esam gatavi trešajam vilnim? Nu padomāsim par to, cienījamā valdošā koalīcija!

Kā šodien jūs teicāt, policisti nevar efektīvi izkontrolēt visus, tāpēc ka viņiem uzbrūk. Nu, lūdzu, uzaiciniet Aizsardzības ministriju, lai viņi palīdz Iekšlietu ministrijai, tāpēc ka tā ir mūsu, Latvijas, mūsu visu problēma! Vajag to risināt - jo ātrāk, jo labāk.

Vēlu veiksmi jums!

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Regīnai Ločmelei otro reizi. Lūdzu!

R. Ločmele (SASKAŅA).

Es paturpināšu. Principā to, kas pašlaik notiek, varētu nosaukt par valsts pārvaldes katastrofu. Ir vairāki piemēri, kas liecina tieši par to, ka tā ir katastrofa.

Par situāciju sociālās aprūpes centros. Ministru prezidents uzdevis to pārbaudīt Valsts kontrolei. Valsts kontroles ziņojums šajā jautājumā būs gatavs... zināt, kad? Martā. Martā!

Mums šajā trešdienā bija Valsts pārvaldes un pašvaldības komisijas sēde tieši par šo jautājumu, un tur piedalījās vairāki desmiti... sociālās aprūpes centru vadītāji un pašvaldību pārstāvji. Protams, ministrijas mēģināja taisnoties, bet... Es vienkārši pastāstīšu to, ko izstāstīja Lubānas novada veselības un sociālās aprūpes centra vadītāja Inese Lībere. Viņa teica, ka decembrī, kad sākās aprūpes centra klientu masveida saslimšana, viņa dažiem mēģināja piecas reizes izsaukt ātro palīdzību, bet slimus cilvēkus ar visiem simptomiem neņem. Viņi teica: "Mēs neņemsim." Tas nozīmē, ka mēs atstājam šos vecos cilvēkus tur vienkārši nomirt. Tur nebija ne skābekļa... Visi tie cilvēki, kuri bija ieslēgti sociālās aprūpes centros... Pārsvarā viss ir ciet, cilvēki sēž kā cietumos. Tur nav ne skābekļa, ne oksimetru, ne aprūpes darbinieku - tie slimoja, bija kontaktpersonas.

Viņi bija spiesti lūgt Aizsardzības ministriju. Tikai es nedzirdu atskaiti par to, vai tas ir noticis vai nav.

Un dienesta pārbaude par atteikšanos iepirkt 800 tūkstošus *Pfizer* vakcīnu - tas ir vispār kaut kas! Ministru kabineta vadītājam ir jāpieprasa, lai notiek dienesta pārbaude, lai uzzinātu, kas ir pieņēmis šo lēmumu. Patiešām ir valsts pārvaldes katastrofa, jo premjers nepārvalda...

Sēdes vadītāja. Jūsu debašu laiks ir beidzies.

Paldies.

Debates slēdzu.

Vai, lūdzu, komisijas vārdā vēl ir kas skaidrojams? Rancāna kungs, lūdzu!

J. Rancāns. Jā, paldies, kolēģi, kā parasti, par krāšņajām debatēm. Šodien mēs esam ļoti gari debatējuši, ļoti īsi piebildīšu tikai, ka komisijā mums bija Perevoščikova kungs, rādīja ļoti detalizētu prezentāciju par to, kas šobrīd notiek ar saslimstības rādītājiem. Mums ir ļoti trausla stabilizācija, un saslimstības rādītāji šobrīd samazinās, kas norāda uz to, ka šie ierobežojumi darbojas. Tāpat arī tika prezentēts, kas notiek ekonomikā.

Mums ir sapratne par to, ka šie ierobežojumi ir jāturpina vēl kādu brīdi. Bet, protams, Ekonomikas ministrija attiecīgi strādā, lai pēc iespējas minimizētu kaitējumu ekonomikai. Un, protams, ka viss notiek dinamikā, visa situācija attīstās. Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisija sekos līdzi tam, kā tas viss attīstās, noteikti iesaistīsies un uzklausīs arī turpmāk valdības pārstāvjus.

Bet šajā brīdī es aicinu tomēr atbalstīt šo lēmumu un nodrošināt to, ka mums tomēr notiek uzlabojumi un pandēmija iet mazumā.

Paldies, kolēģi.

Sēdes vadītāja. Lūdzu zvanu! Kolēģi, lūdzu, balsosim par lēmuma projektu "Par Ministru kabineta 2021. gada 19. janvāra rīkojumu Nr. 36, 2021. gada 21. janvāra rīkojumu Nr. 38 un 2021. gada 26. janvāra rīkojumu Nr. 51, ar kuriem grozīts 2020. gada 6. novembra rīkojums Nr. 655 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu""! Lūdzu, balsosim! Par - 53, pret - 4, atturas - 21. Lēmums pieņemts.

Godātie kolēģi! Otrā darba kārtības sadaļa ir "Deputātu pieprasījumu izskatīšana".

Deputāti Ļubova Švecova, Didzis Šmits, Jūlija Stepaņenko, Aldis Gobzems, Karina Sprūde, Edgars Tavars, Viktors Valainis, Evija Papule, Armands Krauze un Jānis Vucāns ir iesnieguši pieprasījumu Ministru prezidentam Arturam Krišjānim Kariņam **"Par Ministru prezidenta nespēju nodrošināt stratēģisko vadību krīzes situācijā"**.

Vārds motivācijai - deputātei Ļubovai Švecovai. Lūdzu!

Ļ. Švecova (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Jā, labvakar, kolēģi! Gribu sākt savu uzrunu ar apsveikumu. Jā, es apsveicu mūs ar to, ka mums beidzot ir vakcinācijas plāns, bet mums nav vakcīnas. Es apsveicu mūs ar to, ka mums ir vakcinācijas birojs, bet mums nav vakcīnas maznodrošinātajiem, mums nav vakcinēti cilvēki pansionātos un sociālajos namos.

Mēs redzam, ka valdība veido vienu iestādi pēc otras. Pašlaik izveidots vakcinācijas birojs, top arī attiecīgi vēl viena iestāde, kas nodarbosies ar psiholoģiski pedagoģiskās palīdzības un bērnu veselības aprūpes jautājumiem. Man ļoti... rodas jautājumi, kāpēc premjerministrs ik pa laikam pieprasa kāda ministra demisiju, bet pats neuzņemas atbildību?

Gribu vērst uzmanību, ka Saeima kā parlamentāras demokrātijas paraugs ir tā institūcija, kas izsvērti un pamatoti var izvērtēt, izlemt un arī akceptēt valdības - izpildvaras - rīcību. Es uzskatu, ka visu atbildību par mirušajiem pansionātos, par nesagatavotu un nepārdomātu rīcību, uzsākot mācības attālināti... ir atbildīgi nevis konkrēti ministri, bet pirmām kārtām valdības vadītājs, jo viņš ir tā galva, kas nodrošina attiecīgu minēto resoru komunikāciju, horizontālu sadarbību un arī savlaicīgu proaktīvu rīcību.

Diemžēl jau 2020. gada 8. aprīlī opozīcijas deputāti Publisko izdevumu un revīzijas komisijas laikā norādīja uz nepieciešamību veidot efektīvus sadarbības modeļus starp ministriju resoriem, nodrošināt kvalitatīvu un efektīvu darbu un proaktīvi reaģēt uz pandēmijas izaicinājumu. Opozīcijas deputāti savlaicīgi paredzēja nepieciešamību sagatavot attiecīgajās ministrijās savstarpējus informācijas apmaiņas kanālus un arī sadarbību, nodrošināt dezinfekcijas līdzekļu iegādi maznodrošināto, trūcīgo, cilvēku ar invaliditāti vajadzībām un mudināja Ministru prezidentu kopā ar atbildīgajām ministrijām veikt nepieciešamos sagatavošanas darbus.

Diemžēl darbi netika savlaicīgi veikti. Tikai oktobrī parādījās stratēģija, un tikai tagad parādījās plāns. Jā, plāns mums ir, bet mums nav vakcīnas. Mums ir atbildīgi ministri, bet nav premjerministra, kurš ir atbildīgs par to, ka pansionātos mirst cilvēki, par to, ka trūcīgās un maznodrošinātās ģimenes laukos nespēj nodrošināt datorus, lai viņu bērni veiktu attālinātas mācības. Par to visu pilnā veidā atbildību vajadzētu uzņemties tieši premjerministram.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Atbilstoši likumam šis pieprasījums nododams Pieprasījumu komisijai. Paldies.

Godātie kolēģi! Pie trešās darba kārtības sadaļas - "Prezidija ziņojumi".

Deputāti Ļubova Švecova, Karina Sprūde, Jūlija Stepaņenko, Uldis Augulis, Jānis Dūklavs, Janīna Jalinska, Edgars Tavars, Evija Papule, Aldis Gobzems un Viktors Valainis ir iesnieguši patstāvīgo priekšlikumu - lēmuma projektu **"Par uzdevumu Ministru kabinetam nodrošināt bērnu un jauniešu sporta nodarbību nepārtrauktību"**.

Vai iesniedzēju vārdā...? Vai deputātiem ir iebildumi, ka mēs skatām šo jautājumu šajā sēdē? Lūdzu pieteikties, ja kādam ir iebildumi. Vai deputāte Ļubova Švecova iebilst?

Ļ. Švecova. Nē, es neiebilstu, es pieteicos debatēm.

Sēdes vadītāja. Jā, paldies.

Tātad, ja iebildumu nav, sākam izskatīt šo darba kārtības punktu.

Sākam debates. Vārds deputātei Ļubovai Švecovai.

Ļ. Švecova (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Jā, paldies, kolēģi!

Valdības ieviestie ierobežojumi, daļēji ierobežojot interešu izglītību jau kopš 2020. gada 14. oktobra, vēlāk tika pastiprināti 8. novembrī, ieviešot valstī ārkārtas stāvokli. Attālinātās mācības skolās notiek ar nelieliem pārtraukumiem kopš pagājušā gada pavasara. Ieviestie ierobežojumi būtiski ierobežoja un turpina ierobežot bērnu un jauniešu spējas komunicēt, socializēties, tajā skaitā nodarboties ar sportu komforta apstākļos, satiekoties.

Publiskajā telpā aizvien biežāk parādās bērnu un jauniešu psiholoģiskās un psihoemocionālās jomas ekspertu satraucošie paziņojumi par spriedzes un stresa pieaugumu. Tāpat Veselības ministrija ir radusi iespēju esošā finansējuma ietvaros palielināt pusaudžu resursu centra finansējuma apjomu līdz šim gadam. Pieprasījums pēc šī pakalpojuma pieaudzis, ņemot vērā Covid-19 pandēmijas pusaudžiem (no 11 līdz 18 gadiem) izraisītos garastāvokļa traucējumus - vieglus vai vidēji smagus, depresīvus - un trauksmi, kas laika gaitā var veicināt pašsavainošanos vai pat palielināt pašnāvības risku. Informācija saņemta no Veselības ministrijas.

Izprotot valstī esošo epidemioloģisko situāciju un apzinoties nepieciešamību ievērot epidemioloģiskās drošības pasākumus, vienlaicīgi nepieciešams izvērtēt arī Igaunijas un Somijas pieredzi, ņemot vērā reģionālo ierobežojumu ieviešanas modeli, kurā izvērtē katrā pašvaldībā esošo epidemioloģisko situāciju, kā arī pamatā vērš pastiprinātus aizsardzības pasākumus tieši riska grupām, nevis visai sabiedrībai.

Vienlaicīgi nav iespējams bez proaktīvas un horizontālas sadarbības starp Veselības ministriju un Izglītības un zinātnes ministriju savlaicīgi un droši sagatavoties bērnu un jauniešu sporta nodarbību atjaunošanai.

Svarīgi ir apzināties, ka no savlaicīgas un kompetentas ierēdņu rīcības ir atkarīga ne tikai mūsu bērnu un jauniešu fiziskā, bet arī psihoemocionālā veselība un, iespējams, pat dzīvība. Nav pieļaujami, ka tā vietā, lai atbalstītu bērnu un jauniešu interešu izglītības jomā strādājošos un savlaicīgi atjaunotu aktivitātes, kuras ir pieļaujamas, skatoties no veselības stāvokļa, valdība

veido vienu pēc otras ierēdniecības struktūras - Veselības ministrija izveidoja vakcinācijas biroju, bet Pārresoru koordinācijas centrs cer izveidot pedagoģiski psiholoģiskā atbalsta dienestu.

Vai tiešām Izglītības un zinātnes ministrijas, Veselības ministrijas un Labklājības ministrijas ierēdņi un viņu pārraudzībā esošie dienesti un to ierēdņi nesaprot, ka tā vietā, lai saprātīgi un pārdomāti nodrošinātu bērniem un jauniešiem iespēju nodarboties ar sportu, tiek radītas jaunu ierēdņu struktūras un pārvalde?

Kolēģi, es lūdzu jūs atbalstīt lēmuma projektu, jo alternatīva bērnu un jauniešu sporta nodarbībām ir atkarību, stresa, psiholoģiskas spriedzes pieaugums, kas nākotnē rezultēsies ar nepieciešamību pēc ārstēšanas sociālās rehabilitācijas centros vai pat, iespējams, ar bērnu zaudēšanu. Nepieļausim to! Un noteikti nevajadzētu pieļaut jaunas ierēdņu struktūras veidošanu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Iesniedzēju vārdā runāja deputāte Ļubova Švecova.

Sākam debates.

Vārds deputātam Reinim Znotiņam. Lūdzu!

R. Znotiņš (JK).

Cienījamie kolēģi! Ir ļoti būtiski saprast, ka sports tiešām palīdz noņemt gan psihoemocionālo spriedzi, gan arī šajos laikos ļauj saglabāt labu veselību kā bērniem, tā arī pieaugušajiem.

Izglītības un zinātnes ministrija dažādās sarunās gan operatīvās darbības grupā, gan arī Ministru kabinetā ir atkārtoti norādījusi, ka kontrolēts sports kontrolētos apstākļos noteikti ir labāks un atbalstāmāks, nekā tas būtu, teiksim, kaut kur pagrīdē, kā tas regulāri notiek. Vai arī kā šobrīd - daudzi bērni ir spiesti ar sportu praktiski nenodarboties vai nodarboties ar to ļoti aukstā laikā, kādu mēs pieredzējām pirms dažām nedēļām.

Līdz ar to es nevaru nepiekrist arī tieslietu ministram Jānim Bordānam, kurš aicināja valdības sēdēm kļūt atklātākām un risināt šos jautājumus atklāti. Un tad arī būtu ļoti skaidri redzams, kā Izglītības un zinātnes ministrija entās reizes... un ministre ir norādījusi arī valdības sēdēs, ka sports bērniem it īpaši ir jāatļauj. Tas ir, protams, jāatļauj, ievērojot visus epidemioloģiskos noteikumus: ja vajadzīgs, ar maskām, ja vajadzīgs, ievērojot lielu kvadrātmetru skaitu uz katru indivīdu; bet fiziskajām aktivitātēm šajā laikā ir jābūt. Sports noteikti mazina arī psihoemocionālo spriedzi, kas neizbēgami pieaug. To mēs esam novērojuši.

Līdz ar to, ņemot vērā visus šos argumentus, Jauno konservatīvo vārdā gribu teikt, ka mēs atbalstīsim šo lēmuma projektu jeb uzdevumu. Cerams, arī koalīcijas partneri pievienosies. Arī citi no viņiem ir izteikuši publiski komentārus, ka tieši mazkustīgam dzīvesveidam ir pastiprinošs efekts kovida saslimšanas gadījumos.

Līdz ar to aicinu atbalstīt.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Viktoram Valainim. Lūdzu!

V. Valainis (ZZS).

Divi metri, svaigs gaiss - tās ir vienas no galvenajām lietām, ko gan Ministru prezidents, gan citas amatpersonas bieži vien min, ja mēs runājam par to, kā vislabāk izsargāties un palīdzēt tieši pārvarēt kovida krīzi. Šis sagatavotais lēmuma projekts ir tieši par bērniem un jauniešiem, par to, kādā veidā viņi varētu piedalīties sporta nodarbībās. Tās šobrīd ir pārtrauktas, un, mūsuprāt, laika periods, kopš sporta nodarbības nenotiek, jau ir ļoti kritisks.

Paldies, Znotiņa kungs! Jūs minējāt, ka jūs valdībā par to iestājaties, bet vēl neizprotamāk ir, kāpēc tad valdība šādus jautājumus, kas ir tik svarīgi... Ne viens vien jomas speciālists norādījis, cik svarīgi ir kustēties. Un ne tikai no šī... ne tikai no kovida skatpunkta skatoties. Ja skatāmies arī vispār no cilvēka, bērna un jaunieša visnotaļ svarīgās nepieciešamības pēc kustības... Ja mēs to ierobežojam šobrīd, mēs iebraucam daudz smagākās problēmās nākotnē, tai skaitā - pēc tam būs ļoti grūti tos bērnus izārstēt. Var nonākt arī pie slimībām. Tas, manuprāt, ir ļoti, ļoti neizprotami, un šī ir viena no šo kopējo ierobežojumu lielākajām muļķībām.

Ja šis ir veids, kā mēs varam piespiest kolēģus valdībā mainīt ierobežojumu stratēģiju, tad es tiešām aicinu atbalstīt šādu pieeju, šādu uzdevumu, lai arī valdības locekļi saprot to, kāda ir situācija, vai arī lai to skaidro, vai arī lai nodrošina jebkāda veida alternatīvas.

Šobrīd, kā jau minēja šodien debatēs Ģirģena kungs attiecībā uz to, kur tiek tērēta kovida nauda... Budžeta tēriņi - tas ir politikas spogulis. Un mēs redzam to, ka tajās vietās, kur visvairāk vajag... Šodien mēs dzirdam, ka ministrija cīnās par naudu, lai nopirktu bērniem datorus. Tāpat arī šajā gadījumā. Manuprāt, šīs ir tās vietas, kur vajadzētu neskatīties... Tieši otrādi - šīs ir tās vietas, kur mēs, visa Saeima kopumā, varētu vienprātīgi nobalsot par to, ka nauda ir vajadzīga, nevis kā gadījumos, kad ieguldījām *airBaltic*, "Latvijas dzelzceļā". Budžeta un finanšu (nodokļu) komisija ar aizvērtām acīm, neredzot biznesa plānu vai arī redzot tikai mazus, mazus fragmentus no tā, bez jebkādas koncepcijas desmitiem miljonu ieguldīja atsevišķās jomās bez jebkādiem pamatojumiem, nopietniem pamatojumiem, kurus varētu uztvert par kaut kāda veida pamatojumiem šāda veida investīcijām.

Bet tur, kur vajag bērniem datorus, tur, kur vajag... Arī šajā jautājumā, ka bērniem ir ierobežotas klātienē telpās sporta nodarbības. Nu tad meklējam veidus, kā to nodrošināt savādāk! Kādā veidā to nodrošināt plašākās telpās, izmantojot tās pašas maskas, vienalga ko, bet stingrā uzraudzībā. Ja tas maksā dārgāk - piešķiram tam naudu!

Bet, kolēģi, šie nepārdomātie lēmumi atspēlēsies arī nākotnē, un es negribu, lai tas tā notiktu.

Es aicinu atbalstīt šo lēmuma projektu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Jūlijai Stepaņenko. Lūdzu!

J. Stepaņenko (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Pirmām kārtām, kolēģi, es vēlos pateikt paldies Jauno konservatīvo frakcijai un Znotiņa kungam par to, ka jūs šodien atbalstīsiet šo lēmuma projektu. Mēs ļoti priecājamies, ka šis varētu būt tāds paraugs, no kā mēs varētu vadīties arī turpmāk. Un šis paraugs ir parlamenta iesaiste, tiešām aktīvāka iesaiste valdības darbā, par ko mums jau arī Eiropas Savienības... Eiropas Parlaments ir centies norādīt. Mums tiešām vajadzētu būt aktīvākiem, un šis var būt tas pirmais piemērs arī sadarbībai mums visiem kopā.

Tas, ko es vēlos vēl atzīmēt, kas ir, manuprāt, vēl svarīgi un risināmi. Tā ir joprojām ieilgusī problēma ar privātajiem interešu izglītības organizētājiem. Manuprāt, netaisnīga situācija, kurā viņi divas nedēļas... no 14. oktobra līdz 9. novembrim, tad, kad sākās ārkārtas situācija, - šis laika posms viņiem nav nosegts. Tieši tāpat ir arī jautājums par to, kā privātie interešu izglītības organizētāji var šobrīd tikt galā ar telpu īri, jo bieži vien viņiem ir jāpāriet... nevis bieži vien, bet viņiem ir jāpāriet uz bērnu attālināto apmācību. Ne visi vecāki piekrīt attālinātajai apmācībai, un, ja šī apmācība ir jārisina specializētās telpās (atkarībā no sporta veida), tad acīmredzot ir skaidrs, ka arī bērnu - klientu - samazināšanās, protams, uzreiz sit pa kabatu organizētājiem.

Bet vēl par bērnu sportu es gribētu piebilst arī to, ka ir tiešām tā, ka veselības drošības protokols, nu, tāds kā paraugdokuments, ko piedāvā arī sporta treneri šai stingrajai epidemioloģiskajai uzraudzībai, manuprāt, būtu ļoti labs, ļoti laba tāda ceļa karte sporta nodarbību atsākšanai atbilstoši šim Saeimas lēmuma projektam, jo treneri ļoti labi varēs sekot līdzi epidemioloģiskās drošības pasākumiem, viņi ir izteikuši jau gatavību, viņi ir izteikuši vēlmi atsākt nodarbības zināmos apstākļos. Un tur nu gan nebūtu jāšaubās, ka tiks sekots līdzi tam, kā bērns ir nomazgājis rokas, cik tālu viņš atrodas no otra bērna un kādas prasības tālāk tiek ievērotas, jo mēs zinām, ka sportā disciplīna vienmēr ir pirmajā vietā.

Vēl, protams, šie ierobežojumi, kuri līdz šim traucēja normālas sporta nodarbības, tiešām nebija samērīgi, jo, kā mēs zinām, piemēram, tenisa halle ir ļoti liela, tajā, teiksim, inficēšanās iespēja vienam no otra attālumā ir praktiski neiespējama, bet arī šādas nodarbības mums šobrīd ir liegtas. Tāpat runājot arī par hokeja nodarbībām un arī par āra nodarbībām, kur varētu nedaudz vairāk šos bērnus piesaistīt, nevis tikai desmit.

Tāpēc, jā, godātie kolēģi, mums ir ļoti liels prieks un liela cerība, ka arī pārējie koalīcijas kolēģi atbalstīs šo lēmuma projektu un mēs beidzot varēsim bērniem palīdzēt tikt pāri šai smagajai situācijai, kovida krīzei, jo, kā jau norādīja Švecovas kundze, ir ļoti smaga situācija jauniešu mentālajā veselībā, un, kā jau eksperti ir norādījuši, praktiski vienīgā izeja no šīs situācijas šobrīd, kad mums ir tie ierobežojumi kontaktēties, iet ciemos un iet uz pasākumiem, ir kustēšanās. Lai arī skolotāji cenšas visādos veidos šo kustību terapiju caur datora ekrānu... dažādi sporta skolotāji un arī pat parastie skolotāji, latviešu valodas, matemātikas skolotāji... viņi, protams, taisa piecu minūšu vingrošanas pārtraukumus un liek bērniem kustēties, bet tas ir daudz par maz... ja mēs runājam arī par bērniem, kuri nopietni nodarbojas ar sportu un kuriem tas ir ļoti nepieciešams.

Tā ka vēlreiz liels paldies, kolēģi. Es priecājos un ļoti ceru uz visu pārējo kolēģu atbalstu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Edgaram Tavaram. Lūdzu!

E. Tavars (ZZS).

Labvakar vēlreiz, kolēģi! Un tiešām ir zināms... zināms prieks dzirdēt arī koalīcijas pārstāvju atziņas, cik Latvijas bērnu un jauniešu sports - īpaši bērnu un jauniešu sports! - mums ir svarīgs, ka mēs saprotam to, ka veselā miesā ir ne tikai vesels gars, bet ka mēs saprotam, ka bērnu un jauniešu fiziskās aktivitātes ir vērstas arī uz viņu personības izaugsmi nākotnē.

Mēs ļoti bieži - vismaz daudzi no mums seko līdzi arī profesionālo sportistu gaitām - priecājamies par mūsu sportistu starptautiskajiem panākumiem. Vai tas ir basketbols, vai tas ir kāds cits sporta veids, bet mēs saprotam, ka tam apakšā ir ne tikai mērķis, bet arī smags darbs. Darbs, darbs un vēlreiz darbs.

Lai sasniegtu rezultātus, bērni nevar atļauties izlaist pusgadu vai gadu no savas profesionālās (vismaz sākotnējā posmā) darbības sportā, viņiem ir jātrenējas. Un tāpēc tiešām mums ir ļoti svarīgi, lai bērni un jaunieši pēc iespējas ātrāk var atsākt normālas sporta nodarbības, tai skaitā arī iekštelpās, ievērojot visas nepieciešamās drošības prasības, kā šai gadījumā ir runa par šo veselības drošības protokolu, kas ir izstrādāts ar profesionāļu atbalstu, kur, iespējams, vēl būtu kaut kas jāpieslīpē kopā ar epidemiologiem, lai tiešām mēs izvairītos no kādas papildu saslimšanas. Bet šīs bērnu sporta nodarbības ir ļoti svarīgas.

Neslēpsim to, ka daudzi jaunieši, mazi bērni jau šobrīd meklē dažādas iespējas, lai varētu trenēties. Neslēpsim arī to, ka mēs zinām, ka nu jau pastāv dažādas nelegālas iespējas, lai cik tas arī smieklīgi neizklausītos, treniņiespējas jauniešiem. Daudzi vecāki uz to parakstās tikai tāpēc, lai bērni saglabātu, kaut cik saglabātu (šeit pat nav runas par uzlabošanu) savas fiziskās un sportiskās iemaņas. Un šādos gadījumos mēs nerunājam par absolūti nekādiem epidemioloģiskiem ierobežojumiem vai to kontroli, jo tas notiek nelegāli. Tāpēc tiešām ir svarīgi, lai atsāktos normāls darbs... bērnu un jauniešu... faktiski interešu izglītība, profesionālās sporta skolas, treniņi vai nu sporta zālēs, vai kādos citos sporta infrastruktūras objektos, lai bērni uzlabotu savas prasmes. Jo mēs skatāmies pa dažādām vecuma grupām - vai tās ir pavisam mazākās grupas, vai tās jau ir U14, U16 -, ka ļoti svarīgs ir katrs gads, katrs mēnesis vai... mēs pat sportistu aprindās esam runājuši - gandrīz katrs treniņš dod zināmu rezultātu.

Ja mēs gribam sagaidīt, lai mūsu jaunieši ir veselīgi, sportiski, lai... bieži vien viņiem sports paver arī tiešām labu starptautisku izglītību... Mēs neslēpsim šos piemērus, mēs labi zinām, cik daudz ir piemēru, kad mums cilvēki ir ieguvuši labu starptautisku izglītību Eiropā vai Amerikas Savienotajās Valstīs, pateicoties sportiskajam sniegumam, viņi tiek uzņemti koledžās vai augstskolās. Mums ir ļoti svarīgi saprast to, lai... ka mēs šo grupu, šos mūsu nākamos talantus, nepametam, ka... mēs redzam, kā notiek šie sportiskie treniņi ārvalstīs, kur arī plosās kovids, bet, ievērojot dažādus epidemioloģiskos nosacījumus, jaunie sportisti trenējas, treneri viņiem māca un viņus profesionāli pilnveido, lai būtu rezultāts. Mēs arī varam sagaidīt medaļas un labus starptautiskus rezultātus pēc pieciem, 10 vai 20 gadiem, bet dosim viņiem to iespēju.

Tāpēc tiešām, kolēģi, lūdzu, atbalstiet šo faktiski opozīcijas iesniegto priekšlikumu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Aldim Gobzemam. Lūdzu!

A. Gobzems (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Labvakar! Pirmām kārtām man ir jāsaka, ka tas ir diezgan traki, ka bērni nedrīkst sportot. Ja to drīkst darīt tepat kaimiņu valstīs un... Piekritīsiet - nav tas vīruss tik viltīgs, ka tas tā robežas zina, ka Latvijā tieši bērnu sportā ļoti līp, bet nu citās valstīs bērnu sportā tā kā nelīp. Un droši vien, ka nav īsti pareizi, ka pat... tie ierobežojumi, kas ir noteikti, ka, ja tu gribi bērnus tagad ziemā, kad ir skaista ziema, aizvest uz kalnu iemācīties, teiksim, slēpot vai braukt ar dēli, tev tur jāpiesakās, nezinu, kaut kādās mistiskās rindās šo ierobežojumu dēļ. Un tad mēs visi brīnāmies, ka deputāti... Paskatieties uz mani - nu tūlīt jau pat dubultzods būs... Un atkal kliegs uz visiem deputātiem - kā nonāc Saeimā, tā uzreiz apvelies kā sivēns! Nu ja, bet ko citu darīs, kad tu sēdi attālināti mājās un ne tu sportot vari, ne bērnus vari pavingrināt, pamācīt kaut ko foršu... Dzīvē dzīvesprieku nevar gūt. Un tad jūs, pozīcija, brīnāties, ka visa tauta un opozīcija ir uz jums nikna. Kā nebūs nikna, kad neļauj cilvēkiem dzīvot viņu dzīvi?

Tā tāda ironiska ievaddaļa, bet pēc būtības. Jūs vienmēr pamatojat visu tā kā zinātnē balstītu, jūs vienmēr sakāt: "Uzticieties zinātnei!" Un šeit man ir jāsaka, ka pēdējā gada laikā klausoties... it

īpaši pēdējo mēnešu laikā, kad šis trends "Uzticies zinātnei!" tiek pausts tā ļoti masīvi, ar *PR* kampaņām un tamlīdzīgi, es neesmu dzirdējis nevienu SPKC vai kādu epidemiologu, vai vēl kaut kā pierādījumos, pētījumos, statistikā balstītu argumentu, kas liecinātu, ka bērnu sports ir tā vieta, kas ir visbīstamākā vai vispār kaut kādā veidā bīstama, un ka tā ir tā vieta, kas būtu jāaizliedz.

Bērniem jau tā skolas - reālās skolas - nav. Vēl aizliegt fiziskas aktivitātes, kas veido, pilnveido bērnu... Mēs zinām, ka bērns ar stabilu emocionālo nervu sistēmu ir tāds bērns, kam ir pilnvērtīga dzīve, kas ir pilnvērtīgi nodarbināts, kas var attīstīties pilnvērtīgi. Un vecāki par to uztraucas.

Tas ir tikai normāli, ka mēs atļautu bērnu un jauniešu sporta nodarbības. Jo attīstītāki būs... vispusīgi attīstītāki būs mūsu bērni, jo labāka būs mūsu nākotne... Mēs šaujam sev kājā mūsu valstī. Krīzes laiks, protams, nav viegls, krīzes laiks ir sarežģīts, bet krīzes laiks ir arī iespēju laiks, un, es domāju, tā ir totāla, absolūta, absolūta - absolūta! - kļūda aizliegt bērnu sportu, aizliegt bērniem mācīties klātienē. Mēs mūsu valsts konkurētspēju vienkārši dzenam - dzenam! - zemē. Tā ir totāla, absolūta - absolūta! - muļķība, lielākas muļķības vienkārši nav.

Valstis, kas kļūst arvien konkurētspējīgākas un bagātākas, jau sen saprot, ka izglītība ir tā lieta, kurā ir jāiegulda visvairāk. Ne tikai izglītība, attālināti mācoties kaut ko, ja ir dators, bet izglītība, kas saistīta arī ar veselīgu dzīvesveidu. Un sports ir veselīgs dzīvesveids, it īpaši bērniem un jauniešiem.

Mēs patiesībā viņus pataisām neveselīgākus aizliedzot. Un, pozīcija, es jūs aicinātu pieteikties debatēs un padebatēt par šo jautājumu. Jūs šodien ļoti aktīvi (pārdesmit cilvēki) bijāt gatavi lasīt garas runas par ārpolitiku un kritizēt citas valstis, bet šis ir tas brīdis, kad mums vajadzētu pakritizēt mūsu valdību, jūsu pozīcijas pārstāvjus tajā Ministru kabinetā vai kur. Un tas būtu ļoti labi, ja jūs būtu tikpat aktīvi arī šajā diskusijā par bērniem, par bērnu sportu. Daļai no jums ir bērni, daļai nav, daļa varbūt nesaprot, bet tie, kuriem ir bērni - nu, Saeimas deputāti, bērnu vecāki, vai tad jūs neredzat, kas tiek nodarīts bērniem ar šo visu?

Mēs neizglābsim... Cilvēku dzīvības neizglābs tas, ka mēs aizliedzam bērniem būt bērniem, ka mēs aizliedzam bērniem pilnveidoties, pilnvērtīgi pilnveidoties.

Sports, starp citu, arī ir tas, kas norūda uz konkurētspēju, uz gribasspēku, kas norūda uz sasniegumiem. Ne velti daļa sportistu kļūst par veiksmīgiem uzņēmējiem pēc sportista karjeras beigšanas. Tam ir tieša saistība - nebaidīties uzņemties iniciatīvu, nebaidīties pieņemt lēmumus, cīnīties līdz galam, izcīnīt, uzvarēt. Sports ir tas, kas to iemāca. Tas nav tikai pamētāt bumbu vai paskriet, vai paspēlēt tenisu, vai papeldēt. Un es aicinu visas tās televīzijas un visus tos, nu, es gribētu teikt, neliešus, kas nodod cilvēkus, kuri iet peldēties. Nav brīnums, kāpēc padomju laikā taisīja izsūtāmo sarakstus. Ne jau svešinieki to darīja, to darīja tādi paši nodevēji, stukači, kā latviski to saka, starp citu. Nenododiet cilvēkus, līdzcilvēkus, kas kaut ko grib darīt dzīvē, ļaujiet cilvēkiem dzīvot! Gadu ir mocīti cilvēki. Gadu! Un bērni jo īpaši. Tā ir mūsu nākotne, mūsu valsts nākotne. Un mēs, pieaugušie, esam atbildīgi par nākamo paaudzi - nevis viņi būs atbildīgi par mums, bet mēs esam atbildīgi par viņiem.

Mums jāizdara viss, lai viņiem būtu labāka, nevis sliktāka dzīve. Un risinājumi ir jāmeklē nevis aizliedzot kaut ko, bet risinājumi ir jāmeklē citādāk. Nu labi, nosakiet dažādus tos attālumus un vēl kaut ko citu, bet ļaujiet cilvēkiem kustēties. Pretējā gadījumā mēs būsim neizglītota, aptaukojusies, slimīga, vāja nācija. Mēs taču neviens to negribam. Tā nav pozīcijas, opozīcijas spēle vai vēl kaut kas... tas jums no budžeta neko nemaksā. Jums neviens santīms nav jāiztērē.

Nu jā, pozīcija, katru dienu vecāki raksta par šo jautājumu, par bērniem, par bērnu sportu, par bērnu izglītību - katru dienu. Ļoti, ļoti, ļoti daudzi vecāki. Pozīcija, es gribu, lai jūs arī saprastu,

ka tie cilvēki, kas skatās Saeimas tiešraides, redz, kur tas ved, un, ja jūs tiešām domājat, ka nekas nemainīsies, ja jūs turpināsiet ierobežot visus cilvēkus, tad tā nav taisnība. Man vienkārši ir žēl, ka mūsu jaunā paaudze, salīdzinot ar citām valstīm... vienkārši mēs viņu padarām nespējīgu konkurēt jau startā visos veidos. Mēs viņu padarām neveselīgāku, neizglītotāku visās jomās. Un kas jums... mums, man, jums... Kas mums maksās tās pensijas, ja mums būs mazāk izglītota sabiedrība, tad, kad mēs būsim veci un kad tie jaunie cilvēki teiks: "Bet jūs tur pirms tiem divdesmit gadiem, jūs mūs... jūs par mums nerūpējāties! Kāpēc mums par jums jārūpējas? Mēs tāpat." Tā jau ir uzbūvēta tā sabiedrība, ka mēs palīdzam viens otram.

Īstenībā tas ir politiķu darbs. Politiķu darbs ir nevis ierobežot, bet palīdzēt, atbalstīt. Visa politika ir bizness - sauksim to tā - palīdzēt cilvēkiem. Tāpēc mēs esam parlamentā. Cita iemesla nav. Mums nav jābūt parlamentā, lai apspēlētu vienam otru. Mums parlamentā visiem ir uzdevums tikai palīdzēt. Nu tad palīdzam!

Un vēlreiz, pozīcijas deputāti, varbūt kāds no jums var pieteikties debatēs un paskaidrot, kāpēc jūs par šiem jautājumiem nediskutējat? Kāpēc jums par šiem jautājumiem uz lapiņas nav sagatavotas 15 minūšu garas runas? Un arī Ģirģena kungam... Es zinu, kāpēc Ģirģena kungs uzstājās un sāka runāt par policistiem un tamlīdzīgi, bet tomēr šis jautājums nav par policistiem. Šis jautājums ir par to, ka mēs jau esam ļoti tuvu totalitārismam. Patiesībā mēs jau esam totalitārismā, visas pazīmes tam... Mēs sodām cilvēkus par to, ka viņi stāv pie Brīvības pieminekļa, ka viņi satiekas, - par visādām absolūtām muļķībām. Un vienlaikus mēs sakām, ka mums būs kaut kad vakcīna. Nezinu, nu kaut kad. Nu tad mēs... tad mums plāns ir, bet, ja nebūs tagad, tad pagrozīsim plānu vai vēl kaut ko tamlīdzīgu. Tā nedrīkst. Tā var kaut kādu īsu laiku, bet ne jau gadu, divus vai vēl kaut kā. Tāda jau nebūs mūžīgi tā lieta. Un es zinu, ka daudziem pozīcijas deputātiem nepatīk, kā es runāju, kā es uzstājos parlamenta debatēs, tāpēc ka es diezgan tieši runāju, un kāds tur varbūt apvainojas vai vēl kaut kā. Bet vai kaut viens vārds no tā, ko es saku, nav taisnība? Jūs jau šādā veidā saviem konkurentiem, politiskajiem konkurentiem, radāt arvien lielākus reitingus un arvien lielākas iespējas. Lai gan patiesībā krīze bija tā, tas mirklis (un pavasaris to pierādīja), kad, ja jūs, kā saka, būtu visu darījuši sabiedrības labā, jums būtu vienkārši... visi reitingi uzlēktu debesīs. Neviens neko... Opozīcija neko nevarētu izdarīt no tādas kaut kādas popularitātes viedokļa vai vēl kaut ko. Jūs visa sabiedrība mīlētu, ka jūs risināt problēmas. Un tā ir racionāla pieeja.

Tagad viss ir pretēji. Sabiedrība jau redz to, ka jūs nerisināt neko. Šis ir tas laiks, kad ar saldām runām no lapiņām par mazāk būtiskiem jautājumiem nebūs līdzēts, jo šobrīd katra ģimene - katra Latvijas ģimene! - izjūt ļoti nepatīkamus brīžus, "pateicoties" tiem lēmumiem, kas līdz šim ir tikuši pieņemti. Tie lēmumi ļoti bieži nav saprotami, jo tos var viegli salīdzināt ar jebkuru citu valsti blakus - Lietuvu, Igauniju, Somiju, Zviedriju, Vāciju, vienalga.

Atbalstiet bērnus, lūdzu!

Paldies.

Sēdes vadītāja. Debates slēdzu.

Lūdzu zvanu! Balsosim par deputātu Ļubovas Švecovas, Karinas Sprūdes, Jūlijas Stepaņenko, Ulda Auguļa, Jāņa Dūklava, Janīnas Jalinskas, Edgara Tavara, Evijas Papules, Alda Gobzema un Viktora Valaiņa iesniegto lēmuma projektu "Par uzdevumu Ministru kabinetam nodrošināt bērnu un jauniešu sporta nodarbību nepārtrauktību"! Lūdzu, balsosim! Par - 93, pret - nav, atturas - 1. Lēmums pieņemts.

Godātie kolēģi, mēs esam izskatījuši 28. janvāra otrās attālinātās ārkārtas sēdes darba kārtību.

Vēl tikai nolasīšu... iepazīstināšu jūs ar deputātu iesniegtajiem jautājumiem.

Deputāti Ivars Zariņš, Artūrs Rubiks, Valērijs Agešins, Jānis Tutins un Ivans Klementjevs ir iesnieguši jautājumu satiksmes ministram Tālim Linkaitam **"Par četru joslu ātrgaitas šosejas izveides nepieciešamību un pamatotību"**.

Jautājuma motivācijai vārds deputātam Ivaram Zariņam. Lūdzu!

Lūdzu pieteikties debatēs, Zariņa kungs.

Vārds deputātam Ivaram Zariņam. Lūdzu!

I. Zariņš (SASKAŅA).

Jā, nu dzirdot to, ka mums ir paredzēti lieli ceļu infrastruktūras darbi, mēs vēlamies jau laikus noskaidrot, vai tiešām Satiksmes ministrija apzinās pareizi savas prioritātes, saprot, kas ir tiešām reāli nepieciešams pašlaik mūsu ceļu infrastruktūrai, vai tiešām, teiksim, vajadzīgs ir taisīt četru joslu ātrgaitas ceļu paralēli *Rail Baltica* dzelzceļam. Tad ir pamatots jautājums, zinot mūsu Latvijas demogrāfijas tendences, cik pamatoti būs tērēt naudas līdzekļus tieši šāda ceļa izveidei. Varbūt tomēr labāk ir nodarboties ar Latvijas esošās infrastruktūras savešanu kārtībā? Kā arī - kādi pasūtījumi jau ir izdomāti? Kādā veidā tas viss tiks īstenots? Lai mēs pārliecinātos, ka tas tiek darīts sabiedrības interesēs, nevis lai sashēmotu kādu kārtējo iepirkumu projektu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies. Jūsu jautājums tiks nodots satiksmes ministram Tālim Linkaitam.

Deputāti Edgars Tavars, Raimonds Bergmanis, Janīna Jalinska, Jānis Vucāns un Armands Krauze ir iesnieguši jautājumu finanšu ministram Jānim Reiram **"Par Valsts ieņēmumu dienesta (VID) darbību COVID-19 laikā"**. Šo jautājumu Prezidijs nodod ministram atbildes sniegšanai.

Godātie kolēģi! Šodien darbu beidzam.

Vēl tikai reģistrācija. Tā ir notikusi.

Paldies par darbu. Arlabvakaru!

SATURA RĀDĪTĀJS
13. Saeimas rudens sesijas 11. (attālinātā ārkārtas) sēde
2021. gada 28. janvārī

Lēmuma projekts **"Par Ministru kabineta 2021. gada 19. janvāra rīkojumu Nr. 36, 2021. gada 21. janvāra rīkojumu Nr. 38 un 2021. gada 26. janvāra rīkojumu Nr. 51, ar kuriem grozīts 2020. gada 6. novembra rīkojums Nr. 655 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu""**
(Nr. 560/Lm13)
(Dok. Nr. 3504)

- Ziņo - dep. J. Rancāns

- Debates - dep. J. Stepaņenko

- dep. A. Gobzems
- dep. E. Tavars
- dep. J. Stepaņenko
- dep. R. Ločmele
- dep. V. Valainis
- dep. R. Znotiņš
- dep. K. Ģirģens
- dep. E. Tavars
- dep. S. Dolgopolovs
- dep. I. Klementjevs
- dep. R. Ločmele

Pieprasījums **Ministru prezidentam Arturam Krišjānim Kariņam "Par Ministru prezidenta nespēju nodrošināt stratēģisko vadību krīzes situācijā"** *(Nr. 47/P13)*
(Dok. Nr. 3498)

- Motivācija - dep. Ļ. Švecova

Lēmuma projekts **"Par uzdevumu Ministru kabinetam nodrošināt bērnu un jauniešu sporta nodarbību nepārtrauktību"** *(Nr. 559/Lm13)*
(Dok. Nr. 3499)

- Debates
  - dep. Ļ. Švecova
  - dep. R. Znotiņš
  - dep. V. Valainis
  - dep. J. Stepaņenko
  - dep. E. Tavars
  - dep. A. Gobzems

Informācija par deputātu I. Zariņa, A. Rubika, V. Agešina, J. Tutina un I. Klementjeva **jautājumu satiksmes ministram Tālim Linkaitam "Par četru joslu ātrgaitas šosejas izveides nepieciešamību un pamatotību"** *(Nr. 165/J13)*

- Motivācija - dep. I. Zariņš

Informācija par deputātu E. Tavara, R. Bergmaņa, J. Jalinskas, J. Vucāna, A. Krauzes **jautājumu finanšu ministram Jānim Reiram "Par Valsts ieņēmumu dienesta (VID) darbību COVID-19 laikā"** *(Nr. 166/J13)*

Informācija par reģistrācijas rezultātiem

Balsojumi

Datums: 28.01.2021 18:24:04 bal001
Par - 53, pret - 4, atturas - 21.
Balsošanas motīvs: Par Ministru kabineta 2021. gada 19. janvāra rīkojumu Nr. 36, 2021. gada 21. janvāra rīkojumu Nr. 38 un 2021. gada 26. janvāra rīkojumu Nr. 51, ar kuriem grozīts 2020. gada 6. novembra rīkojums Nr. 655 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu" (560/Lm13)

Datums: 28.01.2021 19:03:24 bal002
Par - 93, pret - 0, atturas - 1.
Balsošanas motīvs: Par uzdevumu Ministru kabinetam nodrošināt bērnu un jauniešu sporta nodarbību nepārtrauktību (559/Lm13)

Datums: 28.01.2021 19:06:07 bal003
Balsošanas motīvs: Deputātu klātbūtnes reģistrācija

Sēdes videotranslācija
28.01.2021. 9.00 11.00 13.30 15.30 17.30

---

* * * *

Sēdes videotranslācija	**28.01.2021**	9.00	11.00	13.30	15.30	17.30

1. pl. 09:00 - 1 h 30 min PIRMĀ stg 2185 sēde Nr.8-ziemas-sesija-1-daļa Mūrniece
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210128104402_saeima.lv.1_0_0

2. pl. 11:00 - 1 h 26 min stg 2185 sēde Nr.8-ziemas-sesija-2-daļa Beitnere
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210128123801_saeima.lv.1_0_0

3. pl. 13:30 - 1 h 28 min stg 2185 sēde Nr.8-ziemas-sesija-3-daļa Egnere
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210128150601_saeima.lv.1_0_0

4. pl. 15:30 - 1 h 28 min stg 2185 sēde Nr.8-ziemas-sesija-4-daļa Mūrniece
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210128171602_saeima.lv.1_0_0

5. pl. 17:30 - 1 h 34 min OTRĀ stg 2186 sēde Nr.11-ziemas-sesija-2-daļa Beitnere
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210128123801_saeima.lv.1_0_0

---

* * * *

Papildu pievienojums – darba kārtība

* * * *

5

Sēdes video translācija 28.01.2021 9.00 11.00 13.30 15.30 17.30

---

https://www.saeima.lv/lv/transcripts/view/2186
https://titania.saeima.lv/LIVS13/SaeimaLIVS2_DK.nsf/DK?ReadForm&nr=b62b24c6-2fc2-40eb-92f6-2138356862cb

---

28.01.2021. 13.Saeima vienpadsmitā sēde-ziemas sesija, ārkārtas-attālināti *Noraksts*

Stenogramma *Sēdi vada: Dagmāra Beitnere-Le-Galla*
2021.gada 28. janvāra sēde (otrā) sākās pl. 17:30
sēde slēgta pl. 19:05, sēdes ilgums 1 h 06 minūtes

Latvijas Republikas Saeimas
2021.gada 28.janvāra otrās attālinātās ārkārtas sēdes darba kārtība 17:30

	I. Lēmumu projektu izskatīšana		
	1.	Lēmuma projekts **Par Ministru kabineta 2021. gada 19. janvāra rīkojumu Nr. 36, 2021. gada 21. janvāra rīkojumu Nr. 38 un 2021. gada 26. janvāra rīkojumu Nr. 51, ar kuriem grozīts 2020. gada 6. novembra rīkojums Nr. 655 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu"** *(560/Lm13)* (Dok. Nr. 3504)Balsojums: par 53, pret 4, atturas 21 **Paziņojums** Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisija (Referents: Juris Rancāns) ↗ Debates	
	II. Deputātu pieprasījumu izskatīšana		
	1. Par saņemtajiem deputātu pieprasījumiem		
	2.	Pieprasījums **Ministru prezidentam Arturam Krišjānim Kariņam "Par Ministru prezidenta nespēju nodrošināt stratēģisko vadību krīzes situācijā"** *(47/P13)*	

		(Dok. Nr. 3498) **Nodots Pieprasījumu komisijai** Deputāti Ļubova Švecova, Didzis Šmits, Jūlija Stepaņenko, Aldis Gobzems, Karina Sprūde, Edgars Tavars, Viktors Valainis, Evija Papule, Armands Krauze, Jānis Vucāns ↗ Debates	
	III. Prezidija ziņojumi		
	1. Par iesniegtajiem patstāvīgajiem priekšlikumiem		
	3.	Lēmuma projekts **Par uzdevumu Ministru kabinetam nodrošināt bērnu un jauniešu sporta nodarbību nepārtrauktību** *(559/Lm13)* (Dok. Nr. 3499)Balsojums: par 93, pret 0, atturas 1 **Paziņojums** Deputāti Ļubova Švecova, Karina Sprūde, Jūlija Stepaņenko, Uldis Augulis, Jānis Dūklavs, Janīna Jalinska, Edgars Tavars, Evija Papule, Aldis Gobzems, Viktors Valainis ↗ Debates	
	↗ Ar sēdes norisi saistīti jautājumi		
	Sēde beigusies 28.01.2021 19:06		

---

* * * *